

Predavanje 2

Lambda račun

Iztok Savnik, FAMNIT

Februar, 2023.

Literatura

Henk Barendregt, Erik Barendsen, Introduction to Lambda Calculus, March 2000.

Lambda račun

- Leibniz je imel naslednji ideal:
 - 1) Kreiraj 'univerzalni jezik' s katerim lahko izraziš vse možne probleme.
 - 2) Poišči postopek za reševanje problemov izraženih v univerzalnem jeziku.
- (1) je bilo razrešeno z:
 - Teorijo množic + predikatni račun (Frege, Russel, Zermelo)
- (2) je postal pomemben filozofski problem:
 - Ali lahko rešimo vse probleme izražene v univerzalnem jeziku?
 - Odločljivost (Entscheidungsproblem)

Entscheidungsproblem

- Negativen izid
- Alonzo Church, 1936
 - Predlaga λ -račun kot razširitev logike
 - Pokaže obstoj neodločljivega problema
 - Funkcijski programski jeziki
- Alan Turing, 1936
 - Predlaga svoj stroj (Turingov stroj)
 - Turing je dokazal, da oba modela definirata isti razred izračunljivih funkcij
 - Stroj ekvivalenten Von Neumann modelu računalnika
 - Imperativni programski jeziki

Funkcije

- Funkcija je osnovni koncept klasične in moderne matematike.
- Naj bodo A in B množice in naj bo f relacija.
 - $\text{dom}(f) = A$
 - $\forall x \in A: \exists$ natančno določen $y \in B$ tako da $(x,y) \in f$
 - Enoličnost: $(x,y) \in f \wedge (x,z) \in f \Rightarrow y=z$
 - f preslika (transformira) x v y
- $f : A \rightarrow B$
 - f je funkcija, ki slika A v B

Lambda notacija

- Lambda izrazi
 - Izrazi čistega lambda računa:
 - Spremenljivke: x, y, z, \dots
 - Lambda abstrakcija: $\lambda x.M$
 - Aplikacija: $M N$
- Lambda abstrakcija $\lambda x.M$ predstavlja funkcijo
 - x je argument funkcije
 - M je funkcijski izraz
 - Recept, ki pove kako funkcijo »izračunam«
- Aplikacija $M N$
 - Če $M = \lambda x.M'$ potem so vse pojavitve x iz M' zamenjane z N
 - Mehanična definicija prenosa parametrov

Lambda notacija

- Naj bo $x + 1$ izraz s spremenljivko x
 - Matematična notacija: $f(x) = x + 1$
 - Lambda notacija: $\lambda x.(x + 1)$
- Naj bo $x + y$ izraz kjer sta x in y spremenljivke
 - Matematična notacija: $f(x,y) = x + y$
 - Lambda notacija: $\lambda x.\lambda y.(x + y)$
- Očitna razlika:
 - Λ -notacija ne imenuje funkcij

Definicija sintakse λ -računa

Definicija: Množica λ -izrazov Λ je konstruirana iz neskončne množice spremenljivk $\{v, v', v'', v''', \dots\}$ z *aplikacijo* in λ -*abstrakcijo*:

$$x \in V \Rightarrow x \in \Lambda$$

$$M, N \in \Lambda \Rightarrow (M \ N) \in \Lambda$$

$$x \in V, M \in \Lambda \Rightarrow \lambda x. M \in \Lambda$$

Backus-Naur oblika sintakse λ -računa:

$$M ::= V \mid (\lambda v. M) \mid (M \ N)$$

$$V ::= v, v', v'', \dots$$

Syntax rules

- *Aplikacija* je levo asociativna

$$M N L \equiv (M N) L$$

- *Λ-abstrakcija* je desno asociativna

$$\lambda x. \lambda y. \lambda z. M N L \equiv \lambda x. (\lambda y. (\lambda z. ((M N) L)))$$

- Pogosto uporabljamo naslednjo okrajšavo

$$\lambda xyz. M \equiv \lambda x. \lambda y. \lambda z. M$$

Primeri

- Poglejmo si nekaj primerov λ -izrazov (glej presledke)

y

$y\ x$

$(\lambda x.y\ x)\ z$

$(\lambda x.\lambda y.y\ x)\ z\ w$

$(\lambda u.\lambda f.\lambda x.f\ (u\ f\ x))\ (\lambda v.\lambda y.v\ y)$

Primeri: λ in ocaml

Nekateri λ -izrazi (glej presledke!):

```
3  
 $\lambda x. x$   
 $(\lambda x. x) (\lambda y. y * y)$   
 $(\lambda z. z + 1) 3$ 
```

OCaml:

```
# 3;;  
- : int = 3  
# function x -> x;;  
- : 'a -> 'a = <fun>  
# (function x -> x) (function y->y*y);;  
- : int -> int = <fun>  
# (function z -> z + 1) 3;;  
- : int = 4
```

Proste in povezane spremenljivke

- Abstrakcija $\lambda x.M$ **povezuje** spremenljivko x v izrazu M
 - Na podoben način so argumenti funkcije povezani s telesom funkcije
- M je **definicjsko območje** spremenljivke x v izrazu $\lambda x.M$
- Spremenljivka x je **prosta** v izrazu M , če ne obstaja λ -abstrakcija, ki jo povezuje
- Ime proste spremenljivke je pomembno medtem, ko ime povezane spremenljivke ni pomembno.
- Primer:

$$\lambda x.(x + y)$$

Računanje prostih spremenljivk

Definicija: Množica prostih spremenljivk λ -izraza M , ki jo imenujemo $FV(M)$, je definirana z naslednjimi pravili:

$$FV(x) = \{x\}$$

$$FV(M \ N) = FV(M) \cup FV(N)$$

$$FV(\lambda x. M) = FV(M) - \{x\}$$

Primer:

$$FV(\lambda x. x (\lambda y. x \ y \ z)) = \{z\}$$

Definicija: λ -izraz M je **zaprt**, če $FV(M)=\{\}$.

Substitucija

- Substitucija predstavlja osnovo evaluacije λ -računa
 - Računanje je prepisovanje nizov znakov?
- Zamenjaj vse primerke sprem. x v λ -izrazu M z N :

$$[N/x]M$$

Definicija: Naj bosta $M, N \in \Lambda$ in $x, z \in V$. Pravila substitucije so naslednja.

$$[N/x]x = N$$

$$[N/x]z = z, \text{ če } z \neq x$$

$$[N/x](L \ M) = ([N/x]L)([N/x]M)$$

$$[N/x](\lambda z. M) = \lambda z. ([N/x]M), \text{ če } z \neq x \wedge z \notin FV(N)$$

Primer substitucije

$$\begin{aligned}[y(\lambda v.v)/x]\lambda z.(\lambda u.u) z x \\ \equiv \lambda z.(\lambda u.u) z (y (\lambda v.v))\end{aligned}$$

- Preveri evaluacijo pravil substitucije!

α -konverzija

- Preimenovanje povezanih spremenljivk v λ -izrazu vodi do ekvivalentnega λ -izraza.
- Primer:

$$\lambda x.x \equiv \lambda y.y$$

- Pravilo α -konverzije:

$$\lambda x.M \equiv \lambda y.([y/x]M), \text{ if } y \notin FV(M).$$

Primer: α -konverzija

- Λ -izraz:
$$(\lambda f. \lambda x. f (f x)) (\lambda y. y + x)$$
- Analiza izraza
 - $(\lambda f. \lambda x. f (f x))$ – x in f sta vezani spremenljivki
 - $(\lambda y. y + x)$ – y je vezana in x je prosta spremenljivka
 - Imamo dve pojaviti spremenljivke x
 - Prostih spremenljivk ne moremo preimenovati.
 - Preimenujemo lahko x v $(\lambda f. \lambda x. f (f x))$.
- Preimenovanje
 - $(\lambda f. \lambda x. f (f x)) \equiv \lambda f. \lambda z. [z/x]f (f x) \equiv \lambda f. \lambda z. f (f z)$
 - Rezultat: $(\lambda f. \lambda z. f (f z)) (\lambda y. y + x)$

Evaluacija

- Λ -račun je zelo izrazen jezik, ki je ekvivalenten Turingovem stroju.
- Evaluacija λ -izrazov je osnovana na :
 - 1) α -konverziji in
 - 2) substituciji
- Evaluacijo pogosto imenujemo **redukcija**
- Λ -izrazi so reducirani do **vrednosti**
 - Vrednosti so normalne oblike λ -izrazov: λ .izrazi, ki jih ne moremo naprej reducirati

β -redukcija

- β -redukcija je edino pravilo uporabljeno za evaluacijo čistega λ -računa (razen preimenovanja)
- Izraz $(\lambda x.M) N$ sestavlja **operator** $(\lambda x.M)$, ki je apliciran na **parameteru** N
- Intuitivna interpretacija $(\lambda x.M) N$ je substitucija x v M z N

β -redukcija

Definicija: Naj bo $\lambda x.M$ λ -izraz. Aplikacija $(\lambda x.M)$ na parametru N je izvedena z β -redukcijo:

$$(\lambda x.M) N \rightarrow [N/x]M$$

- Izraz $(\lambda x.M) N$ imenujemo **redeks** (angl. `redex` = reducible expression)
- Izraz $[N/x]M$ imenujemo **kontraktum**.

β -redukcija

P vsebuje redeks $(\lambda x.M) N$, ki se ovrednoti v $[N/x]M$ in tako dobimo P'

Pravimo, da P **β -reducira** v P' :

$$P \rightarrow_{\beta} P'$$

Definicija: β -izpeljava je sestavljena iz ene ali večih β -redukcij. **B -izpeljava** iz M v N :

$$M \twoheadrightarrow_{\beta} N$$

β -normalna oblika

Definicija:

- 1) λ -izraz Q , ki ne vsebuje β -redeksov je v β -normalni obliki.
- 2) Razred vseh β -normalnih oblik imenujemo β -nf.
- 3) Če P β -reducira v Q , ki je β -nf, potem je Q β -normalna oblika P .

Primeri evaluacije

- $(\lambda x.x\ y)\ (u\ v) \rightarrow_{\beta} u\ v\ y$
- $(\lambda x.\lambda y.x)\ z\ w \rightarrow_{\beta} (\lambda y.z)\ w \rightarrow_{\beta} z$
 $(\lambda x.\lambda y.x)\ z\ w \Rightarrow_{\beta} z$
- $(\lambda x.(\lambda y.yx)\ z)\ v \rightarrow [v/x](\lambda y.yx)\ z = (\lambda y.yv)\ z$
 $\rightarrow [z/y]yv = zv$
 $(\lambda x.(\lambda y.yx)\ z)\ v \Rightarrow_{\beta} zv$

Primer: α -konverzija in β -redukcija

- Λ -izraz:

$$(\lambda f. \lambda x. f(x)) (\lambda y. y + x)$$

- Sledna substitucija vodi do:

$$= \lambda x. ((\lambda y. y + x) ((\lambda y. y + x) x))$$

$$= \lambda x. (\lambda y. y + x) (x + x)$$

$$= \lambda x. x + x + x$$

- Korektna substitucija:

$$(\lambda f. \lambda z. f(z)) (\lambda y. y + x)$$

$$= \lambda z. ((\lambda y. y + x) ((\lambda y. y + x) z))$$

$$= \lambda z. (\lambda y. y + x) (z + x)$$

$$= \lambda z. z + x + x$$

Primeri evaluacije

- Primer s funkcijo identitete

$$(\lambda x.x)E \rightarrow [E/x]x = E$$

- Še en primer s funkcijo identitete

$$(\lambda f.f (\lambda x.x))(\lambda x.x) \rightarrow$$

$$[(\lambda x.x)/f]f (\lambda x.x) = [(\lambda x.x)/f]f (\lambda y.y) \rightarrow$$

$$(\lambda x.x)(\lambda y.y) \rightarrow$$

$$[(\lambda y.y)/x]x = \lambda y.y$$

Primeri evaluacije

- Ponavljajoča se β -izpeljava:

$$(\lambda x. xx)(\lambda y. yy)$$

$$\rightarrow [(\lambda y. yy)/x]xx = (\lambda x. xx)(\lambda y. yy)$$

$$\rightarrow [(\lambda y. yy)/x]xx = (\lambda x. xx)(\lambda y. yy)$$

$\rightarrow \dots$

- β -izpeljava, ki šteje:

$$(\lambda x. xxy)(\lambda x. xxy)$$

$$\rightarrow [(\lambda x. xxy)/x]xxy = (\lambda x. xxy)(\lambda x. xxy)y$$

$$\rightarrow [(\lambda x. xxy)/x]xxy)y = (\lambda x. xxy)(\lambda x. xxy)yy \rightarrow \dots$$

Funkcije višjega reda

- Funkcija višjega reda je funkcija:
 - Uporabi drugo funkcijo kot argument in/ali vrne funkcijo kot rezultat aplikacije funkcije.
- Primer:
 - Konstruiraj kompozitum: $(f \circ f)(x) = f(f(x))$
 - Lambda izraz: $\lambda f. \lambda x. f (f x)$

$$\begin{aligned} & (\lambda f. \lambda x. f (f x))(\lambda y. y + 1) \\ &= \lambda x. (\lambda y. y + 1)((\lambda y. y + 1) x) \\ &= \lambda x. (\lambda y. y + 1)(x + 1) \\ &= \lambda x. (x + 1) + 1 \end{aligned}$$

Funkcije višjega reda

- Funkcija $(f \circ f)(x)$ v Lispu

$(\lambda(f)(\lambda(x)(f(f x))))$

$$\begin{aligned}& ((\lambda(f)(\lambda(x)(f(f x)))))(\lambda(y)(+y1)) \\&= (\lambda(x)((\lambda(y)(+y1))((\lambda(y)(+y1))x))) \\&= (\lambda(x)((\lambda(y)(+y1))(+x1))) \\&= (\lambda(x)(+ (+x1)1))\end{aligned}$$

- Funkcija konstruira novo funkcijo iz funkcije, ki je bila podana kot parameter.

Primeri v Ocaml

```
# let c = 4;;
val c : int = 4
# let sq = function x -> x*x;;          (* λx.x*x *)
val sq : int -> int = <fun>
# let nx = function x -> x + 1;;        (* λx.x+1 *)
val nx : int -> int = <fun>

# let compose1 = function f -> function x -> f(f(x));;           (* λf.λx.f(f(x)) *)
val compose1 : ('a -> 'a) -> 'a -> 'a = <fun>
# let compose = function f -> function g -> function x -> f(g(x));;    (* λf.λg.λx.f(g(x)) *)
val compose : ('a -> 'b) -> ('c -> 'a) -> 'c -> 'b = <fun>
# let rcompose = function f -> function g -> function x -> g(f(x));;   (* λf.λg.λx.g(f(x)) *)
val rcompose : ('a -> 'b) -> ('b -> 'c) -> 'a -> 'c = <fun>

# (compose nx nx) 3;;
- : int = 5
# (compose sq nx) 3;;
- : int = 16
# (rcompose sq nx) 3;;
- : int = 10
```

Programiranje v λ -računu

- Funkcije v Curry obliki
- Kombinatorji
 - Primitivi programskih jezikov
- Logične vrednosti
 - If stavek
- Cela števila
 - Aritmetika
- Rekurzija

Curry funkcija

- V λ -računu ima funkcija en sam parameter
- Več parametrov lahko implementiramo s funkcijami višjega reda
- F je funkcija s parametrom (x, y) in telesom M
 - $F(x,y) = M \mid M$ je izraz s prostima sprem. x in y
 - Klic $F(N,L)$ | Želimo zamenjati x z N in y z L
- Curry notacija: $F \equiv \lambda x. \lambda y. M$
 - $F N L \rightarrow (\lambda y. [N/x]M) L \rightarrow [L/y][N/x]M$
 - Λ -račun s pari: $F \equiv \lambda \langle x,y \rangle. M$
- Prehod iz $\lambda \langle x,y \rangle. M$ v $\lambda x. \lambda y. M$ je pretvorba v Curry obliko (angl. Currying)

Primer: Curry funkcije

- Običajna notacija: $\text{sum} \equiv \lambda\langle x,y \rangle.x + y$
 - $\text{sum} : \mathbb{Z} \rightarrow \mathbb{Z} \rightarrow \mathbb{Z}$ (tip funkcije sum)
- Curry notacija: $\text{sum} \equiv \lambda x. \lambda y. x + y$
 - Aplikacija enega parametra vrne funkcijo.
 - $\text{suma} \equiv (\lambda x. \lambda y. x + y) a \rightarrow \lambda y. a + y$
 - $\text{suma} : \mathbb{Z} \rightarrow \mathbb{Z}$
- Ocaml knjižnice so napisane v Curry obliki
 - Možno definirati nove funkcije na osnovi obstoječih.
 - Ogledali si bomo primere.

Kombinatorji

- Kombinatorji so primitivne funkcije
 - Predstavljajo osnovne operacije računanja
 - Funkcije: identiteta, kompozicija, izbira, itd.
- **Kombinatorska logika CL**
 - Curry, Feys, 1958
 - Kombinatorji so gradniki CL
 - CL uporabi kombinatorje **I**, **K** in **S**
- Kombinatorji se uporabljajo za pisanje funkcij višjega reda
 - Kombinatorji konstruirajo nove funkcije
 - Pri predstavitvi funkcijskih jezikov bomo videli primere!
 - Funkcije višjega reda: apply, map, fold, filter, itd.

Kombinatorji

- Funkcija identitete:

$$I = \lambda x. x$$

- Izbira enega argumenta od dveh:

$$K = \lambda x. (\lambda y. x)$$

- Podajanje argumenta dvem funkcijam:

$$S = \lambda x. \lambda y. \lambda z. (x z) (y z)$$

- Funkcija, ki se ponavlja:

$$\Omega = (\lambda x. x x) (\lambda x. x x)$$

- Kompozicija funkcij:

$$B = \lambda f. \lambda g. \lambda x. f(g x)$$

Kombinatorji

- Inverzna kompozicija funkcij:

$$B' = \lambda f. \lambda g. \lambda x. g(f x)$$

- Podvojevanje argumenta funkcije:

$$W = \lambda f. \lambda x. f x x$$

- Rekurzivna funkcija:

$$Y = \lambda f. (\lambda x. f (x x))(\lambda x. f (x x))$$

Logične vrednosti

- Kako predstaviti logične vrednosti?
 - $\text{true} \equiv \lambda t. \lambda f. t$ | funkcija vrne prvi od dveh argumentov
 - $\text{false} \equiv \lambda t. \lambda f. f$ | funkcija vrne drugi od dveh argumentov
- IF stavek je enostavna aplikacija logične vrednosti
 - $\lambda l. \lambda m. \lambda n. l m n$
 - Logična vrednost določi prvi ali drugi argument
- Evaluacija IF stavka
 - IF true M N $\equiv (\lambda l. \lambda m. \lambda n. l m n) \text{true} M N \rightarrow$
 $(\lambda m. \lambda n. \text{true} m n) M N \rightarrow$
 $\text{true} M N = (\lambda t. \lambda f. t) M N \rightarrow$
 $(\lambda f. M) N \rightarrow M$

Church-ova števila

- Peanovi aksiomi

- $0 \in \mathbb{N}_0$
- $n \in \mathbb{N}_0 \Rightarrow n+1 \in \mathbb{N}_0$

- Število n je predstavljeno kot C_n

- $n = 0+1+\dots+1$ | n kratni naslednik 0
- z predstavlja ničlo in s predstavlja funkcijo naslednik

- Aritmetične operacije

- Plus = $\lambda m. \lambda n. \lambda z. \lambda s. m (n z s) s$
- Times = $\lambda m. \lambda n. m C_0$ (Plus n)

$$C_0 = \lambda z. \lambda s. z$$

$$C_1 = \lambda z. \lambda s. s z$$

$$C_2 = \lambda z. \lambda s. s(s z)$$

...

$$C_n = \lambda z. \lambda s. s(s(\dots(s z)\dots))$$

Church-ova števila

(Plus 1 2) $\rightarrow^* 3$

Plus ($\lambda z. \lambda s. s\ z$) ($\lambda z. \lambda s. s(s\ z)$) \rightarrow
($\lambda m. \lambda n. \lambda z. \lambda s. m(n\ z\ s)s$) ($\lambda z. \lambda s. s\ z$) ($\lambda z. \lambda s. s(s\ z)$) \rightarrow
($\lambda n. \lambda z. \lambda s. (\lambda z. \lambda s. s\ z)(n\ z\ s)s$) ($\lambda z. \lambda s. s(s\ z)$) \rightarrow
 $\lambda z. \lambda s. (\lambda z. \lambda s. s\ z)((\lambda z. \lambda s. s(s\ z))\ z\ s)s$ \rightarrow
 $\lambda z. \lambda s. (\lambda z. \lambda s. s\ z)((\lambda s. s(s\ z))\ s)s$ \rightarrow
 $\lambda z. \lambda s. (\lambda z. \lambda s. s\ z)(s(s\ z))s =$
 $\lambda z. \lambda s. (((\lambda z. \lambda s. s\ z)\ (s(s\ z))))s$ \rightarrow
 $\lambda z. \lambda s. ((\lambda s. s(s\ (s\ z))))s$ \rightarrow
 $\lambda z. \lambda s. s(s\ (s\ z))$

Rekurzija

- Rekurzijo lahko izrazimo s kombinatorjem \mathbf{Y}
 - $\mathbf{Y} = \lambda f.(\lambda x.f(x\ x))(\lambda x.f(x\ x))$
- Pomembna lastnost \mathbf{Y}
 - $\mathbf{Y}\ F =_{\beta} F(\mathbf{Y}\ F)$
 - Dokaz:

$$\begin{aligned}\mathbf{Y}\ F &= \lambda f.(\lambda x.f(x\ x))(\lambda x.f(x\ x))\ F \rightarrow \\ &\quad (\lambda x.F(x\ x))(\lambda x.F(x\ x)) \rightarrow \\ &\quad F((\lambda x.F(x\ x))(\lambda x.F(x\ x))) \leftarrow \\ &\quad F((\lambda f.(\lambda x.f(x\ x))(\lambda x.f(x\ x))))\ F) = \\ &\quad F(\mathbf{Y}\ F)\end{aligned}$$

Rekurzija

```
# let rec fact n = if n=0 then 1 else n * fact (n-1);;
val fact : int -> int = <fun>
```

- Operacija fakulteta: $n!$
 - Intuitivna definicija
- Definicija rekurzivne funkcije F
 - $G = \lambda f.M \mid M$ je telo f
 - $F = Y G$
- Izpeljava F

```
if n = 0 then 1
else n * (if n – 1 = 0 then 1
else (n – 1) * (if n – 2 = 0 then 1
else (n – 2) * (if n-3=0 then 1
else ...
```

```
F = Y G
=β G (Y G)
=β G (Y G)
=β G (G (Y G))
...
...
```

Fakulteta

Fact = $\lambda \text{fact}. \lambda n. \text{if} (\text{IsZero } n) C1 (\text{Times } n (\text{fact} (\text{Pred } n)))$

Factorial = Y Fact

Factorial C2 = Y Fact C2

$=_{\beta} \text{Fact} (\text{Y Fact}) C2$

$=_{\beta} (\lambda \text{fact}. \lambda n. \text{if} (\text{IsZero } n) C1 (\text{Times } n (\text{fact} (\text{Pred } n)))) (\text{Y Fact}) C2$

$=_{\beta} (\lambda n. \text{if} (\text{IsZero } n) C1 (\text{Times } n (\text{Y Fact} (\text{Pred } n)))) C2$

$=_{\beta} \text{if} (\text{IsZero } C2) C1 (\text{Times } C2 (\text{Y Fact} (\text{Pred } C2)))$

$=_{\beta} \text{if False } C1 (\text{Times } C2 (\text{Y Fact } C1))$

$=_{\beta} \text{Times } C2 (\text{Y Fact } C1)$

$= \text{Times } C2 (\text{Factorial } C1)$

Ima vsak λ -izraz normalno obliko?

- Odgovor je ne!
- Let $L \equiv (\lambda x. xxy)(\lambda x. xxy)$: $L \rightarrow Ly \rightarrow Lyy \rightarrow \dots$
- Naj bo $P \equiv (\lambda u.v) L$. P lahko reduciramo na dva načina.
 - $P \equiv (\lambda u.v)L \rightarrow ([L/u]v)L \equiv v$
 - $P \rightarrow (\lambda u.v)Ly$
 $\rightarrow (\lambda u.v)Lyy$
 $\rightarrow \dots$
- P ima β -nf ampak tudi neskončno izpeljavo!
 - Λ -račun je neodločljiv jezik (parcialno izračunljiva funkcija).

Vrstni red evaluacije

- Nekatere λ -izraze lahko reduciramo na več načinov.
- Primer:
 - 1) $(\lambda x.(\lambda y.y\ x)\ z)\ v \rightarrow (\lambda y.y\ v)\ z \rightarrow z\ v$
 - 2) $(\lambda x.(\lambda y.y\ x)\ z)\ v \rightarrow (\lambda x.z\ x)\ v \rightarrow z\ v$
- **Evaluacijske strategije:**
 - Strategija normalne oblike
 - Klic po imenu
 - Klic po vrednosti

Evaluacijske strategije

Primer λ -izraza: $(\lambda x.x) ((\lambda x.x) (\lambda z. (\lambda x.x) z))$

Krajša oblika: $\text{id} (\text{id} (\lambda z.\text{id} z))$

1) Polna β -redukcija je strategija, kjer lahko reduciramo poljuben redeks v vsaki točki izbire.

$$\begin{aligned} & \text{id} (\text{id} (\lambda z.\underline{\text{id}} z)) \\ \rightarrow & \text{id} (\underline{\text{id}} (\lambda z.z)) \\ \rightarrow & \underline{\text{id}} (\lambda z.z) \\ \rightarrow & \lambda z.z \end{aligned}$$

Evaluacijske strategije

2) Strategija *normalne oblike* izbere za redukcijo vedno skrajno levi, (najbolj) zunanji redeks.

id (id ($\lambda z.id\ z$))

→ id ($\lambda z.id\ z$)

→ $\lambda z.id\ z$

→ $\lambda z.z$

3) Strategija *klic po imenu* ne dovoli redukcij znotraj abstrakcij.
Sicer je enaka strategiji normalne oblike.

id (id ($\lambda z.id\ z$))

→ id ($\lambda z.id\ z$)

→ $\lambda z.id\ z$

→ /

Evaluacijske strategije

- 4) Strategija *klic po vrednosti* vedno reducira samo (najbolj zunanji redeks, vendar po tem, ko so reducirani vsi redeksi na desni do vrednosti.

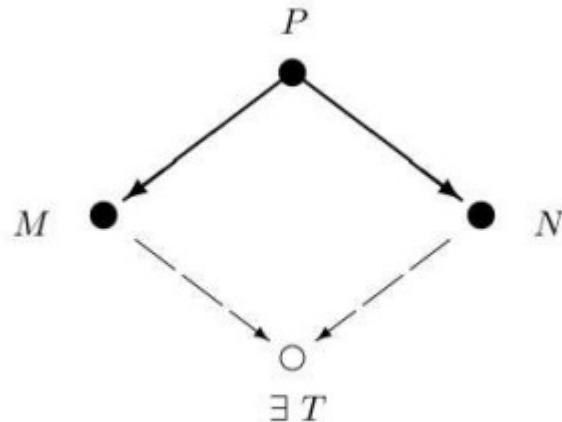
$$\begin{aligned} & \text{id } (\underline{\text{id } (\lambda z.\text{id } z)}) \\ \rightarrow & \underline{\text{id } (\lambda z.\text{id } z)} \\ \rightarrow & \lambda z.\text{id } z \\ \rightarrow & / \end{aligned}$$

V drugi vrstici argument $(\lambda z.\text{id } z)$ ni evaluiran pred celotnim izrazom, ker ni redeks.

Church-Rosserjev izrek

Centralni izrek λ -računa.

Izrek: Naj bo $P \twoheadrightarrow_{\beta} M$ in $P \twoheadrightarrow_{\beta} N$, potem obstaja T tako da $M \twoheadrightarrow_{\beta} T$ in $N \twoheadrightarrow_{\beta} T$.

Posledice CR izreka

- $M =_{\beta} N \Rightarrow \exists L: M \rightarrowtail_{\beta} L \wedge N \rightarrowtail_{\beta} L$
 - M je izpeljana iz $N \Rightarrow$ imata isto vrednost!
- Če je N β -normalna oblika M potem $M \rightarrowtail_{\beta} N$
 - N je vrednost izraza $M \Rightarrow$ obstaja izpeljava N iz M
- Vsak λ -izraz ima natančno eno β -nf
 - Konsistencija λ -računa: $\Lambda \not\models \text{true} =_{\beta} \text{false}$

Nekatere lastnosti λ -računa

- λ -račun je konsistenten jezik
- λ -račun je ekvivalenten jezik Turingovem stroju
 - Alternativne definicije
 - Rekurzivno našteven jezik (angl. r.e.): naštejemo lahko vse besede jezika (na pa tudi tistih, ki niso v jeziku)
 - Parcialno izračunljiva funkcija: ni definirana za vse argumente, matematični pogled
- λ -račun s tipi je totalna funkcija
 - Zelo omejen razred jezikov
- Bolj natančen opis totalnega Turingovega jezika ni znan!